

Міністерство охорони здоров'я України
Вищий державний навчальний заклад України
"Буковинський державний медичний університет"

ХИСТ

2016, випуск 18

Всеукраїнський медичний журнал молодих вчених
Заснований у 2000 році

Головний редактор

д.мед.н., проф. Т.М.Бойчук

Заступник головного редактора

к.мед.н., доц. О.А.Тюленева

Відповідальні секретарі:

С.Л. Говорнян

д. мед. н., проф. І.С. Давиденко,

д. мед. н., проф. Ю.Є. Роговий,

д. мед. н., проф. В.К. Тащук,

д. мед. н., проф. О.І. Федів,

д. мед. н., проф. О.С. Федорук,

д. мед. н., проф. Р.Є. Булик,

д. мед. н., проф. Н.В. Пашковська,

к. мед. н., доц. М.П. Антофійчук.

Адреса редакції: 58002, Чернівці, пл. Театральна, 2, СНТ БДМУ.

Тел./факс: (03722) 3-52-62; (0372) 55-17-39. E-mail: snt@bsmu.edu.ua

Повнотекстова версія журналу представлена на сайті: <http://bim.co.ua/>

Чернівці, 2016

Букатару Ю.С., Федорук В.О.

ВИВЧЕННЯ НООТРОПНИХ ВЛАСТИВОСТЕЙ ПОХІДНОГО 2-БЕНЗАМІДО-2(2-ОКСОІНДОЛІН-3-ІЛІДЕН) ОЦТОВОЇ КИСЛОТИ ZNM

Буковинський державний медичний університет, Чернівці, Україна

Кафедра фармакології

(науковий керівник - д.мед.н. Заморський І.І.)

У попередніх скринінгових дослідженнях 24 похідних 2-бензамідо-2(2-оксоіндолін-3-іліден) оцтової кислоти нами вже була доведена антигіпоксанта активність для деяких сполук за умов гострої гіпобаричної гіпоксії. Серед досліджених похідних найбільший антигіпоксанта ефект спостерігався при застосуванні сполуки № 15 під умовним позначенням ZNM, що дозволяє припустити наявність у цій речовині ноотропних властивостей.

Метою нашого дослідження було вивчення ноотропних властивостей похідного 2-бензамідо-2(2-оксоіндолін-3-іліден) оцтової кислоти ZNM.

Вплив речовини ZNM на мнестичні функції оцінювали за тестом умовного рефлексу пасивного уникнення (УРПУ) на моделі антероградної скополамінової амнезії. Дослідження проводилося на 32 білих нелінійних статевозрілих щурах-самцях масою 180–200 г, розділених на 4 групи (n=8): першій групі внутрішньоочеревинно вводили досліджувану речовину ZNM у дозі 15 мг/кг у вигляді водної суспензії, стабілізованої твін 80; другій групі вводили препарат порівняння - пірацетам - у дозі 200 мг/кг; інтактній групі вводили еквівалентну кількість розчинника з твін 80; контрольній групі вводили скополамін 1,5 мг/кг. Досліджувану речовину ZNM та препарат порівняння пірацетам вводили протягом 3 днів до моделювання амнезії. Через 30 хв після останнього введення препаратів вводили скополамін. УРПУ виробляли за відомою методикою (Буреш Я., Буреш О., Хьюстон Дж., 1991). Визначали латентний період входу до темної камери (ЛПВТК) після введення скополаміну та через 24 год.

Аналіз даних свідчить, що в групі інтактних щурів за 24 год ЛПВТК збільшився у 8 разів, сформувався УРПУ. Кількість тварин, що не входили до темної камери упродовж 3 хв, становила 75%. У 87,5% щурів контрольної групи спостерігали амнезію. Пірацетам достовірно збільшував ЛПВТК у середньому в 4,9 рази відносно вихідного стану, та у 10,9 рази - відносно відповідного показника контрольної групи, причому 1 тварина досягла критерію навченості. Сполука ZNM чинила ноотропний вплив: ЛПВТК зріс у 9,8 рази порівняно з вихідним станом, та у 4,6 рази - відносно показника контрольної групи, а 25% щурів досягли критерію навченості.

Отже, отримані результати свідчать про антиамнестичну дію речовини ZNM на експериментальній моделі скополамінової амнезії, що дозволяє прогнозувати коригуючу ефективність речовини ZNM при когнітивно-мнестичних розладах.

Григорова М.В., Сокол А.А.

КОМПЬЮТЕРНОЕ ПОСОБИЕ К ИЗУЧЕНИЮ ФАРМАКОЛОГИИ СТИМУЛЯТОРОВ ХОЛИНЕРГИЧЕСКОЙ МЕДИАЦИИ (ХОЛИНОМИМЕТИКОВ)

Харьковский национальный медицинский университет, Харьков, Украина

Кафедра фармакологии и медицинской рецептуры

(научный руководитель - д.мед.н. Киричек Л.Т.)

Холиномиметики - лекарственные средства, повышающие тонус холинергического или парасимпатического отдела вегетативной нервной системы, функция которого в докладе представлена в виде компьютерных слайдов. Морфофункциональными элементами этого отдела являются холинергические нервы (пре- и постганглионарные), ганглионарный синапс, холинергический посредник ацетилхолин, функционирующий синхронно с активностью ацетилхолинэстеразы, и холинорецепторы: никотино- (Н-ХР) и мускариночувствительные (М-ХР), которые в зависимости от локализации обеспечивают всю висцеральную деятельность.

Центральная регуляция холинергической системы, синхронно с адренергической (симпатической), определяет жизнедеятельность организма, нарушения которой относятся к клиническим показаниям для применения холиномиметиков. Их классификация связана с избирательностью действия на М- и Н-ХР, в основе которой лежит сходство их химического строения со структурой ацетилхолина.

Фармакологические эффекты холиномиметиков, избирательно или сочетанно влияющих на разные виды холинорецепторов (М-,Н- и М,Н-ХР), представлены графически, отражая восстановление нарушенных функций глаза (пилокарпин), гладких мышц кишечника (ацекледин), родовой деятельности (прозерин), дыхания (цититон), скелетных мышц (галантамин).

Таким же образом (графически), показана возможность возникновения побочного действия, противопоказаний, передозировки при отравлении мускарином и антихолинэстеразными средствами и механизм антидотного действия средств, применяемых для их лечения (атропина, ганглиоблокаторов, миорелаксантов и реактиваторов ацетилхолинэстеразы).

Представленное компьютерное сопровождение изучаемого материала облегчает его понимание и способствует его усвоению, отражая требования современной системы симулирующего обучения.

Скринченко С.В., Пришутова А.Д. ВОЗМОЖНОСТИ МУЛЬТИСПЕКТРАЛЬНОЙ КОМПЬЮТЕРНОЙ ТОМОГРАФИИ ПРИ ВЫЯВЛЕНИИ РЕДКИХ ФОРМ УРОТЕЛИАЛЬНОГО РАКА	564
Рустамова Г.А. КЛИНИКО-ЛАБОРАТОРНЫЕ ПРИЗНАКИ ПОРАЖЕНИЯ ПОЧЕК ПРИ СИСТЕМНОЙ КРАСНОЙ ВОЛЧАНКЕ	564
Тимошенко А.В. ОСОБЛИВОСТІ РЕГІОНАЛЬНОГО МІКРОБНОГО ПЕЙЗАЖУ У ПАЦІЄНТІВ УРОЛОГІЧНОГО СТАЦІОНАРУ	565
Федьків В.А. ДИНАМІЧНА РЕНОСЦИНТИГРАФІЯ У ВИЗНАЧЕННІ МІХУРОВО-СЕЧОВІДНОГО РЕФЛЮКСА. ДІАГНОСТИЧНЕ ЗНАЧЕННЯ ТА ПОКАЗАННЯ ДО ЗАСТОСУВАННЯ	565
Шамраева Д.М., Генбач І.О., Васильева В.Д., Шамраев С.М. ПЕРЕВАГИ ЛАПАРОСКОПІЧНИХ НЕФРОН-ЗБЕРІГАЮЧИХ ОПЕРАЦІЙ ПРОТИ ВІДКИТИХ ЛЮМБАЛЬНИХ ПАРЦІАЛЬНИХ НЕФРЕКТОМІЙ ПРИ ЛІКУВАННІ ПАЦІЄНТІВ ІЗ НИРКОВО- КЛІТИННИМ РАКОМ	566
Фармакологія	
Yakovleva O.S., Khaliq R.N. NEW APPROACHES TO THE RECOVERY OF THE NERVOUS SYSTEM AFTER STRESS	568
Kistauri M., Shaverdashvili M., Javakhishvili V., Javakhishvili U., Koberidze S. THE STUDY OF HEPATOTOXICITY OF ERYTHROMYCIN AND OMEPRAZOLE DURING ACETAMINOPHEN INDUCED ACUTE HEPATITIS	568
Zozina V.I. PHYTOTHERAPY OF DEPRESSIVE DISORDERS AS POSSIBLE REPLACEMENT OF ANTIDEPRESSANTS	569
Іванків Я.І., Олещук О.М. ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ МЕЛАТОНІНУ ПРИ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОМУ ЦУКРОВОМУ ДІАБЕТІ	569
Букатару Ю.С., Федорук В.О. ВИВЧЕННЯ НООТРОПНИХ ВЛАСТИВОСТЕЙ ПОХІДНОГО 2-БЕНЗАМІДО-2(2-ОКСОІНДОЛІН-3-ІЛІДЕН) ОЦТОВОЇ КИСЛОТИ ZNM	570
Григорова М.В., Сокол А.А. КОМПЬЮТЕРНОЕ ПОСОБИЕ К ИЗУЧЕНИЮ ФАРМАКОЛОГИИ СТИМУЛЯТОРОВ ХОЛИНЕРГИЧЕСКОЙ МЕДИАЦИИ (ХОЛИНОМИМЕТИКОВ)	570
Драчук В.М. ГІСТОСТРУКТУРА НИРОК ЩУРІВ ПРИ ЗАСТОСУВАННІ ГЕПТРАЛУ ЗА УМОВ РОЗВИТКУ ГЛІЦЕРОЛОВОЇ МОДЕЛІ ГОСТРОГО ПОШКОДЖЕННЯ НИРОК	571
Жабюк Т.М. КЛІНІЧНА ФАРМАКОЛОГІЯ МЕХАНОАКТИВОВАНОГО КАЛЬЦІЮ ГЛЮКОНАТУ: РЕТРОСПЕКТИВНИЙ АНАЛІЗ	571
Моргунцова С.А., Карнаушенко Е.В., Рыженко О.И. ВЛИЯНИЕ СЕЛЕКТИВНОГО МОДУЛЯТОРА ЭСТРОГЕНОВЫХ РЕЦЕПТОРОВ (SERM) НА СОСТОЯНИЕ ГЛУТАТИОНОВОГО ЗВЕНА ТИОЛ-ДИСУЛЬФИДНОЙ СИСТЕМЫ И ПО В НЕЙРОНАХ КОРЫ СТАРЫХ И МОЛОДЫХ ЖИВОТНЫХ В УСЛОВИЯХ МОДЕЛИРОВАНИЯ ЦЕРЕБРАЛЬНОЙ ИШЕМИИ	572
Кононенко С.В. ЛІКУВАННЯ АРТЕРІАЛЬНОЇ ГІПЕРТЕНЗІЇ У ХВОРИХ НА ПОДАГРУ	572
Кузик К.І., Кушнір О.Ю. ЗМІНИ ПОКАЗНИКІВ АКТИВНОСТІ ПІРУВАТКІНАЗИ В МОЗКУ ЩУРІВ З АЛОКСАНОВИМ ДІАБЕТОМ ЗА УМОВ ДВОТИЖНЕВОГО УВЕДЕННЯ МЕЛАТОНІНУ	573
Курило Х.І., Кліщ І.М. ВПЛИВ КОНЦЕНТРАЦІЇ СПИРТУ ЕТИЛОВОГО НА ГІПОГЛІКЕМІЧНИЙ ЕФЕКТ ЧОРНИЦІ ЗВИЧАЙНОЇ	573
Манжула І.К., Манжула Т.К. КЛІНІКО-ФАРМАКОЛОГІЧНІ ВЛАСТИВОСТІ ЕТОРИКОКСИБУ	574